

## **Tisztelt ünneplő közönség! Kedves Kőröstetetleniek!**

A magyarság minden évben megünnepli március 15-ét az **1848–49-es forradalom és szabadságharc** történetének egyik meghatározó eseményét.

1848. március 15-én, Pesten fiatalok fogalmaztak meg olyan célkitűzéseket, elveket, melyből megszületett a 12 pont. A márciusi ifjak és az őket támogatók gyorsan növekvő táborra hamar megértette, hogy eljött az idő a cselekvésre, az elnyomók hatalmának megtörésére, felszámolására. Visszagondolva a magyar történelem eseményeire elmondhatjuk, hogy a Magyar forradalom és Szabadságharc a legmeghatározóbb esemény volt nem csak a magyar történelemben, hanem az egyetemes történelemben is! Ezt az ünnepet minden magyar ember a magáénak vallja. A szabadságot az emberek összefogása vívta ki, a nemzet összetartásának köszönhető, mert - Széchenyi István szavaival élve – „egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen”.

Egységesen és meghatározó erővel csak egy nemzet léphet fel. Nemzetté pedig a közös haza szeretetével válunk. Ha mindannyian egyformán és egységesen szeretjük ezt az országot, benne a mi kis falunkat akkor az itt élő emberek büszkén emlékezhetnek a múltra és erőt meríthetnek belőle a jövő kihívásaihoz. Csak úgy lehet eredményeket elérni és tetteket véghezvinni, ha összefogunk és egységesek vagyunk.

Tanulnunk kell öseinktől, mind elszántságot, mind elhivatottságot. Nehéz időket élünk. A pandémia ráteszi a kezét ünnepeinkre, programjainkra, családi életünkre, kapcsolatainkra, megszokott életvitelünkre. Így országszerte másképp ünneplik a magyarok a március 15-ét, de meggyőződésem, hogy Magyarországnak, az itt élő embereknek a sok nehézség ellenére is, stabil a jövője. Mint mindig, most is fontos a nemzeti összefogás. Erősek vagyunk és a magyar nemzet leküzdvé a nehézségeket egy szép és fejlődő jövő elé néz. Március 15-én, mikor feltűzzük a kokárdát, büszkeséggel tesszük. Nem magunkra vagyunk büszkék, hanem magyarságunkra, hazaszeretetünkre és azokra az őseinkre, akik szembe mertek szállni az elnyomó rendszerrel, akkor és ott, abban a reménytelennek tűnő helyzetben.

Ma emlékezünk a Márciusi Ifjakra és az események meghatározó hazafiaira, akik hittek abban, hogy a magyaroknak joga van a nemzeti függetlenséghez.

A mi feladatunk, hogy az utánunk következő generációval, gyermekeinkkel, fiataljainkkal megismertessünk a nemzetünk múltját, a magyarság nemzeti ünnepeinek történelmét, hogy olyan felnőttek váljanak belőlük, hogy tudják kik voltak azok, akik Magyarország fejlődésében nagy szerepet vállaltak.

Mindig lesz szükség az ifjúság elszántságára és a fiatalok tenni akarására, nyilvánvaló nem forradalmi eszközökkel, de szükség lesz az összefogásra, egységre.

Ha erősen él bennünk egy szebb jövő reménye és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók lehetünk 1848 örökségéhez. Ebben segít minket minden évben újra meg újra a megemlékezés a szabadságharcra, március 15-re és annak hőseire.

Jókai Mór szavait idézve: „Míg magyar él, míg szabad ember él e honban, kegyelettel fognak visszagondolni ez évre, annak történelmére s történetalkotó alakjaira.”

Azt kívánom az ünneplőknek, Kőröstetetlen lakosságának, hogy érezzük át ennek a napnak az üzenetét!”

**„Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!”**

Kőröstetetlen Önkormányzata nevében:

Pásztor Imre  
polgármester